QURAN (POLISH)

51 - Az-ZaarÃ½yaat

1. Na gwaltownie rozpraszajace

2. i na niosace brzemie,

3. i na plynace z lekkoscia,

4. i na rozdzielajace rozkazy!

5. Zaprawde, to, co wam zostalo obiecane, jest prawdziwe!

6. Zaprawde, Sad z pewnoscia nadejdzie!

7. I na niebo posiadajace szlaki gwiezdne!

8. Zaprawde, rÃ³znicie sie w mowie!

9. OdwrÃ³cony zostal od tego ten, kto dal sie odwrÃ³cic.

10. Niech zgina klamcy,

11. ktÃ³rzy w swoim zamecie sa beztroscy!

12. Oni pytaja: "Kiedyz nadejdzie Dzien Sadu?"

13. W Dniu, kiedy oni beda wystawieni na ogien:

14. "Zakosztujcie waszego doswiadczenia! To jest to, co staraliscie sie przyspieszyc!"

15. Zaprawde, bogobojni beda przebywac wsrÃ³d ogrodÃ³w i zrÃ³del,

16. przyjmujac to, co dal im Pan. Oni byli przedtem wsrÃ³d czyniacych dobro.

17. Oni malo sypiali noca.

18. I o swicie prosili Boga o przebaczenie.

19. W ich majatku mieli odpowiedni udzial zebrak i nedzarz.

20. Na ziemi sa znaki dla tych, ktÃ³rzy sa przekonani o prawdzie.

21. I sa w waszych duszach. Czy wy nie widzicie?

22. W niebie jest wasze zaopatrzenie i to, co wam zostalo obiecane.

23. Na Pana nieba i ziemi! Zaprawde, to jest tak prawdziwe, jak to, ze mÃ³wicie.

24. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o gosciach Abrahama, uszanowanych?

25. Kiedy oni weszli do niego i powiedzieli: "PokÃ³j!", on odparl: "PokÃ³j, nieznani ludzie!"

26. I poszedl do swojej rodziny, i przyniÃ³sl tlustego cielaka;

27. i podal im go, mÃ³wiac: "Czyz nie bedziecie jedli?"

28. I odczul przed nimi pewna obawe. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj sie!" - i obwiescili mu radosna wiesc o madrym chlopcu.

29. Wtedy przyszla jego zona z krzykiem, bila sie po twarzy i mÃ³wila "Stara kobieta, bezplodna!"

30. I rzekli: "Tak powiedzial twÃ³j Pan. Zaprawde, On jest Madry, Wszechwiedzacy!"

31. Abraham powiedzial: "Jaka jest wasza sprawa, o wyslannicy?"

32. Odparli: "Zostalismy wyslani do ludu grzesznikÃ³w,

33. aby rzucic na nich kamienie z gliny,

34. oznakowane u twego Pana dla ludzi wystepnych."

35. Przeto wyprowadzilismy tych sposrÃ³d wiernych, ktÃ³rzy sie w tym miescie znajdowali.

36. Lecz znalezlismy tam tylko jeden dom takich, ktÃ³rzy sie poddali calkowicie.

37. I zostawilismy w tym miescie znak dla tych, ktÃ³rzy sie obawiaja kary bolesnej.

38. ...i o Mojzeszu? Oto wyslalismy go do Faraona, dajac mu wladze jasna.

39. Lecz on odwrÃ³cil sie, pewny swojej potegi, i powiedzial: Czarownik albo opetany!" "

40. Wtedy pochwycilismy go wraz z jego wojskami i wrzucilismy ich w otchlan morza, bo byl on godny nagany.

41. ... i o ludzie Ad?* oto poslalismy przeciw nim niszczycielski wiatr,

42. ktÃ³ry wszystko, nad czym przeszedl, zamienil w pyl.

43. ... i o ludzie Samud?* Oto powiedzielismy im: "Uzywajcie jeszcze przez pewien czas!"

44. Lecz oni byli dumni wobec rozkazu swego Pana i porazil ich piorun, kiedy mieli otwarte oczy.

45. I nie mogli ani wstac, ani uzyskac zadnej pomocy.

46. ... a jeszcze wczesniej o Noem? Zaprawde, oni byli ludem wystepnym!

47. A niebo?! Zbudowalismy je solidnie - My przeciez tworzymy rozlegle przestrzenie!

48. A ziemia?! Rozpostarlismy ja. I jakze wspaniale wszystko porzadkujemy!

49. Z kazdej rzeczy stworzylismy pare. Moze sobie przypomnicie!

50. Przeto, uciekajcie sie do Boga! Zaprawde, ja jestem dla was, od Niego, jawnie ostrzegajacym!

51. I nie umieszczajcie razem z Bogiem zadnego innego boga! Zaprawde, ja jestem dla was od Niego jawnie ostrzegajacym!

52. Podobnie do kazdego poslanca przychodzacego do tych ludzi, ktÃ³rzy byli przed nimi, oni mÃ³wili: "Czarownik albo opetany!"

53. Czy oni to sobie kolejno przekazywali? Przeciwnie! To lud buntowniczy!

54. OdwrÃ³c sie wiec od nich, a nie bedziesz ganiony.

55. I napominaj! bo, zaprawde, napominanie przynosi korzysc wiernym!

56. I stworzylem dzinny i ludzi tylko po to, zeby Mnie czcili.

57. I nie chce od nich zadnego zaopatrzenia, i nie chce, aby Mnie zywili.

58. Zaprawde, BÃ³g jest Dawca Zaopatrzenia, Posiadajacym Sile, Niewzruszonym!

59. I, zaprawde, tym, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi - przypadnie pewien udzial, podobny do udzialu ich towarzyszy. Niech wiec oni nie prÃ³buja sklaniac Mnie do pospiechu!

60. Biada tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli, z powodu Dnia, ktÃ³ry im zostal obiecany!